

[Formanden.]

finde Sted i indeværende Møde. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Eneste Behandling af Indstilling fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen angaaende Tingets Samtykke i Henhold til Grundlovens § 56.

(Udvalgets Betænkning og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 27).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Lundberg): Paa Foranledning af Landbrugsministeriet har Justitsministeriet henvendt sig til Rigsadvokaten for at opfordre denne til at søge Folketingets Samtykke til, at der rejses Tiltale mod Folketingsmand Thomsen i Anledning af visse her i Tinget fremsatte Udtalelser. Som ærede Medlemmer vil se, er den første Del af Betænkningen nærmest et Referat af den Skrivelse, som Rigsadvokaten har sendt Folketingets Formand, og som findes optrykt som Bilag. Rigsadvokaten har ønsket Tingets Samtykke til

1) at Folketingsmand Valdemar Thomsen drages til Ansvar for de af ham i Tinget fremsatte Udtalelser,

2) at der rejses Tiltale mod Folketingsmanden for de i Klagen fremsatte ærekrænkende Udtalelser, — det vil sige Klagen til Landbrugsministeriet —, og

3) for saa vidt Folketingsmanden maatte gentage sine Udtalelser uden for Tinget, at der rejses Tiltale for disse Udtalelser.

Som det ligeledes fremgaar af Betænkningen, har Folketingsmand Valdemar Thomsen i en Erklæring uden for Tinget udtalt, at han vedstaar de i Folketinget den 19. og 30. Oktober d. A. ved første og anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød fremførte Udtalelser vedrørende Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødeksportudvalg og Udvalgets Sekretær, Generalsekretær Høgsbro Holm.

Medlemmerne vil endvidere se, at Udvalget i Betænkningen fremfører, at det maa forstaa denne Erklæring saaledes, at det derved har været Folketingsmandens Hensigt uden for Tinget at gentage de af ham i dette fremsatte Udtalelser, for at

Bestemmelsen i Grundlovens § 56, 2det Punktum, ikke skulde være til Hinder for, at han drages til Ansvar.

Jeg vil dog gerne fremhæve, at Udvalget ikke hermed ønsker at sige, at Folketinget i modsat Fald ikke vilde kunne have givet sit Samtykke, selv efter Grundlovens § 56, 2det Punktum, idet det under alle Omstændigheder er Folketinget, som bestemmer, hvorvidt saadant skal ske, uden Hensyn til, om Udtalelserne har været gentaget uden for Salen. Man forveksler her i høj Grad Grundlovens § 56 og en gennem mange Aar indarbejdet Coutume i Folketinget. Det har været Coutume, Tradition, Praksis, eller hvad man vil, at man ikke har givet Tilladelse til, at der rejses Tiltale mod Medlemmer af Folketinget for Udtalelser, som de fremsatte her fra Folketingets Talerstol, idet man har haft den Opfattelse, at der maatte være et Fristed — saavel her som i det andet høje Ting —, hvor Rigsdagens Medlemmer kunde kritisere Regering, Embedsmænd, Administration, selv om der maatte blive anvendt haarde Ord. Der maatte være et Fristed for Folkets Repræsentanter, hvor de uden smaaligt Hensyn til Valg af Ord, uden at disse skulde vejes paa juridisk Vægtskaal, kunde fremsætte Kritik af Loves Fortolkning, Administration o. s. v., naar det drejer sig om rent politisk Meningsforskel. Men det er, som sagt, forkert at tro, at Grundlovens § 56, 2det Punktum, skulde være til Hinder for, at Folketinget i dette Tilfælde udleverer, som man siger, et Medlem, bryder dettes Immunitet. Der staar udtrykkelig i 2det Punktum:

„For sine Ytringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Tingets Samtykke drages til Ansvar uden for samme.“

Det siges altsaa klart og tydeligt, at med Tingets Samtykke vil ogsaa en saakaldet Udlevering kunne finde Sted efter Grundlovens § 56, 2det Punktum.

Jeg sagde før, hvorfor det efter min Mening var blevet Coutume, at man ikke gjorde det. Jeg vil gerne, i hvert Fald for egen Regning, tilføje, at det er min Overbevisning, at hvis Forhandlingerne her i Folketinget i den kommende Tid former sig paa en saadan Maade, at Befolkningen ude omkring i Landet med Rette faar det Indtryk, at man her kan sigte Medlemmer af Rigsdagen eller andre Borgere i Landet for Bedrageri, for Korruption, for Tyveri, uden at der reageres, saa vil man — det er min absolutte Overbevisning — ikke i det lange Løb kunne opretholde den gennem mange